

ΣΥΛΛΟΓΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ
ΕΚΔΙΟΜΕΝΗ

ὕπο τῆς Διευθύνσεως τοῦ «Μῆ Χάνεσαι»

Κατ' ἔτος θά λαμβάνη ὁ ἐγγραφόμενος συνδρομητῆς περίπου
δισκόσια τυπογραφικὰ φύλλα !!!

ἢτοι ἐπὶ ἕως ὁκτώ νέα μυθιστορήματα, μόνον ἀντὶ 15 φράγκων τὴν ἐτη-
σίαν συνδρομὴν καὶ 8 τὴν ἐξαμηνίαν, τῶν ὁποίων συνήθως ἐν ἄλλῃ ἐκδόσει θά ἐτι-
μᾶτο ἕκαστον ἀντὶ πέντε φράγκων.

ΠΡΩΤΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΕΚΔΟΘΕΝ

Ο Κ. ΥΠΟΥΡΓΟΣ

τοῦ **Εὐγενίου Κλαρετῆ**, τοῦ ὁποίου ἐξεδόθησαν ἄχρι τοῦδε φυλλάδια τέσσαρα.
Οἱ θέλοντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ στέλλουσι τὴν αἰτήσιν αὐτῶν συνο-
δευμένην καὶ ὑπὸ τῆς συνδρομῆς των, ἐξαμηνίαν ἢ ἐτησίαν, πρὸς τὴν **Διεύθυνσιν**
τοῦ **Μῆ Χάνεσαι** Ἀθήνας.

Κατὰ φυλλάδιον πωλεῖται ὑπὸ τῶν ἐφημεριδοπωλῶν ἀντὶ **20 λ.** ἕκαστον.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΑΡΟΥΣΙ

τὴν ὥραιαν αὐτὴν πρὸ τῆς Κηφισοῦς ἐξοχὴν, μπερεῖτε νὰ εὕρητε ὅλας τὰς θερινὰς ἀναπαύσεις σας, εἰς τὸ νεόκτιστον ὠρεῖον, φωτεινόν, μεγαλοπρεπές, ἀνοιχτόκαρδο

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΜΑΡΟΥΣΙ

διευθυνόμενον ὑπὸ τοῦ φιλοκάλου καὶ εὐδιαθέτου νὰ γίνηται θυσία διὰ τοὺς πελάτας του κ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ Α. ΧΑΙΜΑΝΤΑ

Δωμάτια δι' ὕπνον ἐξοχικώτατα. — **Ἐπιπλα κατακαίνουργα.** — **Φαγητὰ τῆς στιγμῆς.** — **Κοτόπουλα καὶ παπάκια τῆς ὥρας.** — **Ρετινάτο σαμπάνια.** — **Μπέραμπουτέλιας.** — **Νερό ἀθάνατο.**

ΚΑΙ ΕΝΑ ΠΡΑΓΜΑ ΦΘΗΝΟ
ἘΝ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Ἐν τῷ τυπογραφεῖῳ τῶν Ἀδελφῶν Περρῆ, ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Πανεπιστημίου ἐκτυποῦνται

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ

ἄτινα μετὰ τοῦ χάρτου αὐτοῦ εἰς ἕκατόν ἀντίτυπα τιμῶνται φρ. δύο.

Φιλοκάλως τετυπωμένα ὅσο παίρνει

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ

τοὺς ἔχοντας τοὺς ἐξῆς ἀριθμοὺς τοῦ *Μῆ Χάνεσαι* : **64, 101, 110** μέχρι **150, 158, 162, 183, 201, 274, 282, 321, 431** νὰ μᾶς τοὺς διευθύνουν εἰς τὸ γραφεῖον, οἱ θέλοντες ἐπὶ πληρωμῆ.

ΠΙΠΟΣ

7 ἐτῶν πρώτου ἀναστήματος, ὑγιής, ὠρεῖος πωλεῖται δι' ἄμαξαν εἰς συμφέρουσαν τιμὴν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ταξιδεύοντος μετὰ τῆς συζύγου του, ὅπερ ἐξέδωκεν ἡ γαλλικὴ ἐν Λονδίῳ πρεσβεία, εἰς τὸ πῦρ καὶ αἰ ἐπιστολαὶ τοῦ Παύλου Σαμαράνδ πρὸς τὸν Κάρολον Σεβρῦ, εἰς τὸ πῦρ ὅλα τὰ ἐγγράφα τὰ εἰς ξένην γεγραμμένα γλώσσαν.

Οὐχί, οὐχί ὅλα δύο ἕμενον ἐπὶ τοῦ γραφείου, τεθέντα κατὰ μέρος ὑπὸ τοῦ ἀδιαλλάκτου πυρπολητοῦ, τὰ ὁποῖα ἀναλαβὼν, τὸ μὲν διὰ τῆς δεξιᾶς, τὸ δὲ διὰ τῆς ἀριστερᾶς, παρετήρει ἐπὶ πολὺ σκεπτικὸς μετὰ νευρικῶν συστολῶν, ὡσεὶ ἤθελε προφανῶς νὰ μαντεύσῃ τὰς λέξεις, ν' ἀναγνώσῃ τὰς συλλαβὰς. Θὰ ἔλεγε δὲ τις ἀληθῶς ὅτι ἤπιζε διὰ τῆς παρατηρήσεως τούτων νὰ καταλάβῃ τὸ ἐν αὐτοῖς ἀπόρητον.

Ἀμφότερα τὰ ἐγγράφα εἶχον τὸ σύνθημα σχῆμα ἀποδείξεως· ἄλλως, ἡ λέξις «Τράπεζα», ἦν μόνον ἐδυνήθη ν' ἀναγνώσῃ καὶ νὰ μεταφράσῃ, οὐδεμίαν ἄφινεν ἐπὶ τούτου ἀμφιβολίαν εἰς αὐτόν. Τρόντι ταῦτα ἦσαν δύο ἀποδείξεις, ἡ μὲν ἑκατομμυρίων κατατεθέντων εἰς τὴν τράπεζαν τῆς Βαταυίας, ὀλλανδιστί, ἡ δὲ τῆς ποσότητος τῆς ἐμπιστευθείσης· εἰς τὸν τραπεζίτην τῆς Ἰνδικῆς ἐταιρίας, ἀγγλιστί.

Ὁ Βλαϊρῶ ἠσθάνετο, ὡσφραίνετο ὅτι ἐκράτει ἐν ταῖς χερσὶ δύο πολύτιμα καὶ λίαν ἐνδιαφέροντα ἐγγράφα. Ἄ! ἐὰν ἠδύνατο ν' ἀναγνώσῃ!

— Διάβολε! ἐργύλλισεν, ἀδύνατον νὰ ἐξηγήσῃ κανεὶς τὴν σολωμονικὴν τυχτὴν κατηραμένα ὀρνιθοσκαλισματα!... ἐὰν ἠμποροῦσα νὰ τὰ ξεδιαλύσω, τότε θά ἐμάνθανα...

Ναι, ἀλλὰ... δὲν ἔχω κανένα ἀσφαλῆ εἰς τὸ χέρι... Ἐμπορῶ ἀπὸ τὸν ἕνα κίνδυνον, ἀπὸ τὸν ὅποιον ἐσώθην, νὰ πέσω εἰς ἄλλον. Δὲν εἶμαι τόσον ἀνόητος! ἡ φρόνησις εἶναι μήτηρ τῆς ἀσφαλείας!... Ἀλλὰ καὶ εἶμαι βέβαιος, ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ κάμῃ τι μ' αὐτό. Στὸ διάβολο νὰ πάνε οἱ γράφοντες στὴ διαβολογλώσσά των! Δὲν ἦτο πλεῖο καλὰ νὰ ὀμιλοῦσαν καὶ ν' ἄγραφαν παντοῦ γαλλικὰ;

Ἐπ' ὀλίγον ἀκόμη οἱ ὀφθαλμοὶ του ἕμειναν προσηλωμένοι εἰς τὰς δύο ἀποδείξεις· ἔπειτα, καταληφθεὶς ὑπὸ αἰφνιδίου λύσεως, τρίζων τοὺς ὀδόντας, ἔσχισε τὰ ἐγγράφα, περιέστρεψεν αὐτὰ ἐντὸς τῶν χειρῶν καὶ τελευταῖον ἔρριψεν εἰς τὰς φλόγας.

— Κᾶ, ἐψιθύρισε, δὲν θά ἔχω ἐπικινδύνους ὀρέξεις, δὲν θά σκέπτομαι πλέον δι' αὐτὰ.

Τώρα τὰ πάντα μετεβλήθησαν εἰς ἀνθρακίαν· ἡ ὀλοκαύτωσις ἦν πλήρης.

— Ὅσον δι' αὐτὰ, εἶπε μετὰ παραφορᾶς ὁ Βλαϊρῶ, ῥίπτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ τῶν μικρᾶς ἄλλως ἀξίας κοσμημάτων τῆς Ζελιδᾶς καὶ ἐπὶ τῶν δύο κιβωτίων τῶν περιεχόντων τὰ ἀσπρόρρουχα καὶ ὠρεῖα πλούσια Ἰνδικὰ ὑφάσματα τῶν Ἰνδιῶν, θά τὰ μοιράσω μίαν ἡμέραν.

(ἀκολουθεῖ)